

Európska únia

Európsky sociálny fond

Agentúra

**Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR
pre štrukturálne fondy EÚ**

Škola 21. storočia

Dopytovo orientovaný projekt

Moderné vzdelávanie pre vedomostnú spoločnosť/Projekt je spolufinancovaný zo zdrojov EÚ

Kód ITMS projektu 26110130435

Aktivita 1.1

Z rozprávky do rozprávky

**Pracovné listy na rozvoj čitateľskej gramotnosti
pre 2. ročník ZŠ**

**Mgr. Michaela Mojžišová
2013**

OBSAH

Trojkolka	3
Želanie	8
Andrejkove okuliare	11
Samochodná taška	17
O lietajúcom papieri	22
Z celého srdca	27
Tri mačky a jeden pes	32
Rozprávka o drakoch a snehuliakoch	37
Tresk – plesk	41
Mama drozdica	46

Karol Pém

Trojkolka

Vo veľkom meste býval malý Mariánko. A pretože vždy poslúchal mamičku, dostal od nej trojkolku. Zelenú jedna radosť. Len čo na ňu nasadol, rozkrútil kolesá a raz- dva predbehol tri trojkolky.

Cilililing - cilililing, zvonila zelená radosť. Možno zdravila tie tri trojkolky, a možno chcel zvonček vyzvoniť do sveta, ako sa Mariánko teší.

To bola jazda! Holuby na chvíľu prestali hrkútať, kocúr zrazu zabudol, že sa chcel rozbehnúť za myškou a dvaja psíkovia prestali na seba štekať.

Všetkých zaujímal Mariánko a jeho trojkolka. Ubehla cestička za cestičkou, deň za dňom, rok za rokom a Mariánko z trojkolky vyrástol. Teraz už naňho čaká bicykel. Modrý, lebo aj taký sa mu páči.

A zasa holuby stíchli, kocúr zabudol na myš a dvaja psíkovia sa opäť udobrili a pozerali sa, ako sa Mariánko vozí.

Na druhom konci mesta bývala Barborka. Viete, o čom sa jej snívало najčastejšie? O trojkolke. A o jej ligotavom zvončeku.

Mariánkova mama sa priatelila s Barborkinou mamou.

- Ako sa má Barborka?
- Ako sa má Mariánko?- pýtali sa opreteký jedna druhej vždy, keď sa stretli.
- Barborka sníva o trojkolke, tak som sa vybrala do obchodu,- povedala Barborkina mama.
- Nemusíš kupovať, dám jej Mariánkovu trojkolku, on má už bicykel, - povedala Mariánkova mama.

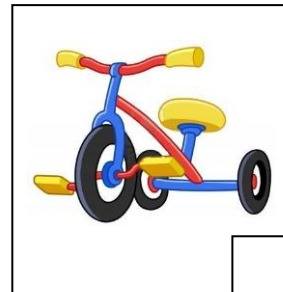
Ešte v ten deň sa Barborka viezla na trojkolke. Odkiaľ to vieme? Zvonček všetko vyzvonil.

Cilililing - cilililing.

rozkrútil predbehol vyzvoníť predbehla hrkútať bicykel ligotavom sníva obchodu trojkolke zvonček myš

1. Autorom príbehu Trojkolka je _____.

2. Pomenuj všetky dopravné prostriedky. Vyznač tie, o ktorých si čítal v príbehu.

3. Ako sa volali deti v príbehu? Nájdi ich mená a vyfarbi ich.

Barbara

Mário

Mariánko

Mária

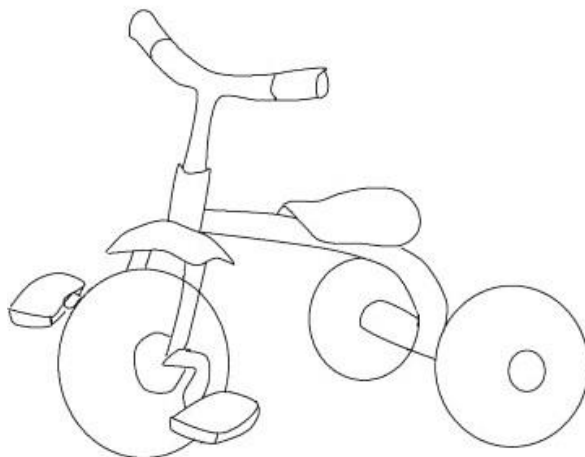
Barabáš

Barborka

4. Nakresli, o čom sa Barborke najčastejšie snívalo.

5. Vyfarbi trojkolku na obrázku rovnakou farbou ako mala Mariánkova trojkolka.

6. Vyhľadaj v príbehu nasledujúce vety. Kto ich povedal?

Barborka sníva o trojkolke, tak som sa vybrala do obchodu.

Nemusiš kupovať, dám jej Mariánkovu trojkolku, on má už bicykel.

7. Vyhľadaj a dopiš vety podľa článku.

Holuby si na chvíľu prestali _____.

Kocúr zrazu zabudol, že sa chcel _____ za myškou.

Dvaja psíkovia prestali na seba _____.

8. Povedz, podľa čoho vieš, že Barborkina a Mariánkova mamička sú priateľky?

9. Kto je podľa teba priateľ? Vyber z viacerých možností vyfarbením smajlíka.

☺ Priateľ je ten, s kým sa viem pekne hrať, porozprávať a dohodnúť.

☺ Priateľ je ten, ktorý mi nič nepožičia a mračí sa na mňa.

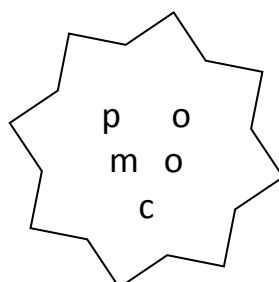
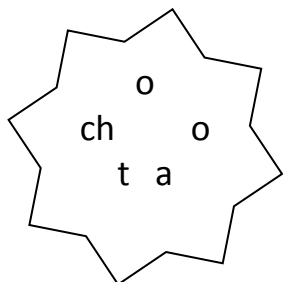
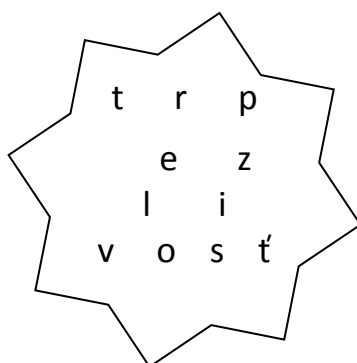
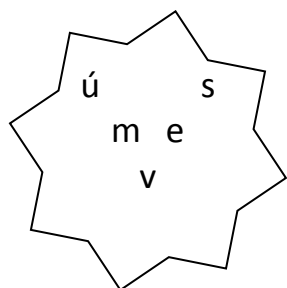
☺ Priateľ je ten, ktorý mi ubližuje a zapára do mňa.

☺ Priateľ je ten, kto mi požičia hračku a ja mu ju pekne vrátim.

☺ Priateľ je ten, kto mi v núdzi pomôže a poradí.

☺ Priateľ mi s radosťou daruje veci, ktoré on už nepotrebuje.

10. Vylúšti slová v hviezdíčkach. Vyfarbi tie, ktoré sa spájajú so slovom priateľstvo.

vyzvonil odkiaľ Barborkinou najčastejšie vyrástol kupovať opreteký druhej vždy ligotavom teraz jej

11. Máš doma hračku, ktorú by si dokázal darovať kamarátovi? Ak áno, napíš akú, komu by si ju daroval a prečo.

12. Nájdi a podčiarkni slovo, ktoré majú všetky tri vety spoločné. Nakresli ho.

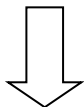
Barborkin zvonček na trojkolke všetko vyzvonil.

Pekný modrý zvonček na lúke je domčekom pre motýľa.

Na dverách domu máme pokazený elektrický zvonček.

Z vianočného stromčeka nám spadol zvonček a rozbil sa.

13. Vyznač Mariánkovu cestu bicyklom od štartu k cieľu len po slovách, ktoré označujú časti bicykla.

sedadlo	korman	autosedačka	kufor	rezervné koleso
bezpečnostný pás	zvonček	olej	kostra	oranžové a červené odrazky
motor	blatníky	štyri kolesá	kostra	plášť
dve kolesá	benzín	pedále	nafta	vidlica
stojan	špice	prehadzovačka	kapota	predná a zadná brzda
výfuk	lekárnička	nárazník	ventilky	autosedačka
spojka	stierače	smerovka	sklo	CIEĽ

vybrala obchodu ešte vieme pozerali udobrili vozí čaká ubehla meste mamičku radosť kolesá tri

14. Ako jazdí vzorný cyklista? Označ správnu odpoveď.

Nepoužíva cyklistickú prilbu.

áno

nie

Cyklista využíva cestičky a chodníky pre cyklistov.

áno

nie

Cyklista dodržiava pravidlá cestnej premávky.

áno

nie

Miroslava Martinkovičová

Želanie

Pozerať z obloka desiateho poschodia, odkiaľ v diaľke vidieť vlaky ako hračky, je veľmi zaujímavé. Ešte zaujímavejšie je však stáť na železničnej stanici, kúsok od lokomotívy. Lokomotíva je veľká ako dom a utiahne nákladný vlak plný dreva, uhlia alebo zemiakov.

Miško stojí tak blízko, že sa jej skoro môže dotknúť. Ale iba skoro. Otecko ho pevne drží za ruku- treba byť opatrný.

Vlaky chodia hore- dolu, hrmocú, pískajú a každý je iný. Nie ako koľajnice, tie sú všetky rovnaké. A koľko ľudí je na nástupišti!

- Všetci sa prišli pozrieť na vlaky? – vypytuje sa Miško.
- Kdeže, - smeje sa otecko, - ostatní cestujú. Niektorí iba pár staníc osobným vlakom, takým, čo vozí iba ľudí. Iní precestujú až niekoľko krajín až k moru. Pozri, tamten dlhý vlak poletí ako vietor. To je rýchlik.
- Ale tamten vlak nevezie ľudí, ani stroje a nemá vagóny.
- Namiesto vagónov má cisterny a prevádza všetko, čo tečie- vysvetľuje ocko.
- Aj malinovku?- potešil sa Miško.
- Také vlaky vozia dôležitejšie veci. Benzín, oleje.....

Odrazu sa ozve prenikavý hvizd. To ujo výpravca s červenou čiapkou na hlave zapískal, zodvihol ruku s terčikom a vlak ho poslúchol. Lokomotíva sa zatriasla a veľké kolesá sa pomaly rozkrútili. Okolo nich prešiel najskôr poštový vozeň s listami, balíkmi a novinami. Ľudia im zamávali z oblokov a Miško trochu závidí. Vo vlaku sa ešte neviezol.

Ale to nič. O pár dní má narodeniny a vtedy mu otecko splní jedno želanie. A Miško už vie čo to bude.

1. Napíš tri slová, ktoré ťa napadnú pri slove VLAK.

2. Čo znamená slovo ŽELANIE? Nájdi a vyfarbi správne odpovede.

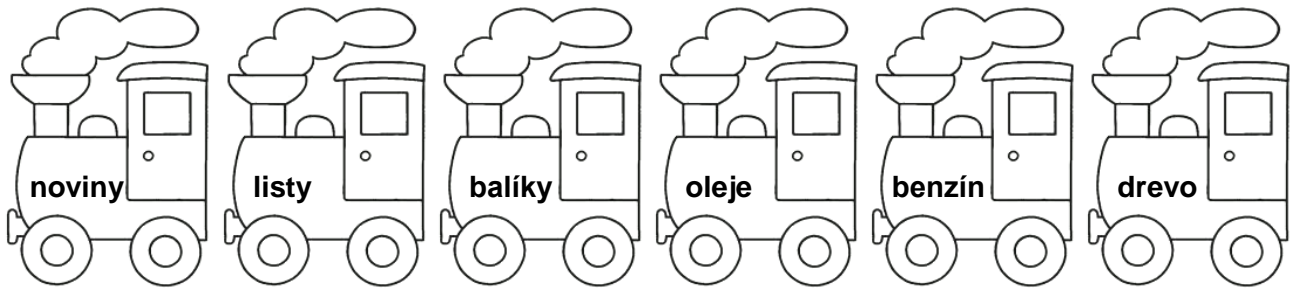
3. Vyfarbi správnu odpoveď podľa toho, či sa to v príbehu stalo alebo nie.

Otecko a Miško stáli kúsok od elektrickej lokomotívy.	☐ A	☐ N
Všetky vlaky na železničnej stanici sú rovnaké.	☐ A	☐ N
Vlaky s cisternami prevážajú dôležité veci, čo tečú.	☐ A	☐ N
Ujo výpravca mal na hlave zelenú čiapku a fúzy.	☐ A	☐ N
Poštový vozeň vezie ľudí.	☐ A	☐ N
Miško sa vo vlaku ešte neviezol.	☐ A	☐ N
Miško bude mať o pár dní meniny.	☐ A	☐ N
Otecko splní Miškovi na narodeniny 3 želania.	☐ A	☐ N

4. Aké vlaky a vozne videli otecko s Miškom na železničnej stanici? Podčiarkni správne názvy.

odborný osobný nákladový rýchly malinokový rýchlik
nákladný poštový cisterny osobový lomokotívy lokomotívy

5. Čo preváža poštový vozeň? Vyfarbi vagóny so správnou odpoveďou.

6. Prečo Miško trochu závidí ľuďom vo vlaku? Napíš.

7. Vyhl'adaj v článku, kam a ako ľudia cestujú vlakom. Ty si už cestoval vlakom? Ak áno, kam?

8. Povedz, čo si podľa teba bude želať Miško na narodeniny. Aké je tvoje narodeninové želanie.

9. Vyfarbi výpravcu vlakov a vlak podľa zadania.

Opasok má čierny.

Čiapku má modrú.

Topánky má čierne.

Uniforma má tmavomodrú.

Píšťalka je zelená.

Kruh v terčiku je červený.

Kolesá sú čierne.

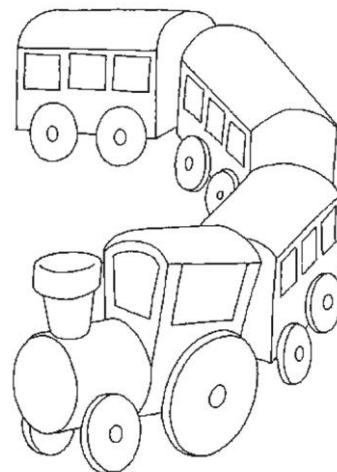
Tretí vozeň je červený.

Druhý vozeň je modrý.

Lokomotíva je hnedá.

Prvý vozeň je zelený.

Z komína sa dymí.

Andrejkove okuliare

Na Radvanskej ulici býva Andrejko. Pretože začal jedným očkom trochu poškuľovať, predpísala mu teta doktorka okuliare.

- Všade mi len zavadzajú, hundral Andrejko, chytil okuliare a zahodil ich tak ďaleko, ako len vládal.

Prešiel deň, dva, ba hádam i týždeň a Andrejko začal bez okuliarov ešte viac škúliť. Kamkoľvek sa díval, všade si videl konček nosa. Zbadali to aj ostatné deti a začali sa mu smiať.

- Kam sa to dívaš, Andrejko? A prečo nenosíš okuliare?

Andrejko sa zahanbil a rozbehol sa okuliare hľadať. Ozaj, čo sa s nimi stalo? Okuliare spadli pod šípový ker a smutne pozerali na svet. Keď už mali slzy na krajíčku, zbadali zajka.

- Mrkvu som deťom domov niesol a niekde som ju stratil. Zrak mi už neslúži, nemôžem ju nájsť, -sťažoval sa zajko.

- Nesmúť, - usmiali sa okuliare. – Pomôžeme ti, len si nás nasad' na nos. Zajko si nasadil okuliare a o chvíľu mrkvu našiel. Okuliare ochotne pomohli aj zajkovej susedke veveričke . Len čo si ich nasadila, našla stratený kľúč od komôrky. Ale sotva povedala: ďakujem, uchmatla jej z nosa okuliare straka. Vyletela s nimi vysoko, vysoko. A z tej výšky zbadali okuliare Andrejka.

- Čože sú to za spôsoby, straka! - urazili sa okuliare.

- Čo ty ani poprosiť nevieš, keď nás potrebuješ?

- Ja nepotrebujem okuliare, ja vidím dobre. Donesiem vás svojim deťom, potešia sa novej hračke.

Okuliare sa nahnevali: - My nie sme na hranie, ale na to, aby sme pomáhali slabým očkám! – a otočili sa sklíčkami k Slnku. Slnčné lúče sa na sklíčka zahľadeli, nabrali v nich silu a začali páliť straku na nohy. Straka to nevydržala a vypustila okuliare z pazúrov. Padli rovno k Andrejkovým nohám. Ako sa im len potešil. Hneď si ich nasadil na nos. Od tých čias sa mu deti nesmejú. Prestal škúliť. Dnes už okuliare nepotrebuje. Teraz práve liečia Andrejkovho macíka a netrpezlivo na ne čaká Nataškina bábika.

Názov príbehu je „**Andrejkove okuliare**“. Napísala ho Ľubica Kováčová.

Popremýšľaj, čo sa v ňom asi udeje. Svoj nápad si zapíš. Po prečítaní textu si ho porovnáš s tým, čo bolo v texte.

Myslím si, že príbeh bude o:

Prečítaj si text.

Na Radvanskej ulici býva Andrejko. Pretože začal jedným očkom trochu poškuľovať, predpísala mu teta doktorka okuliare.

- Všade mi len zavadzajú, hundral Andrejko, chytil okuliare a zahodil ich tak ďaleko, ako len vládol.

Prešiel deň, dva, ba hádam i týždeň a Andrejko začal bez okuliarov ešte viac škuľiť. Kamkoľvek sa díval, všade si videl konček nosa. Zbadali to aj ostatné deti a začali sa mu smiať.

- Kam sa to dívaš, Andrejko? A prečo nenesíš okuliare? Andrejko sa zahanbil a rozbehol sa okuliare hľadať. Ozaj, čo sa s nimi stalo?

Čo myslíš, čo sa stalo s okuliarmi? Napíš.

Okuliare spadli pod šípový ker a smutne pozerali na svet. Keď už mali slzy na krajíčku, zbadali zajka.

- Mrkvu som deťom domov niesol a niekde som ju stratil. Zrak mi už neslúži, nemôžem ju nájsť, -sťažoval sa zajko.

- Nesmúť, - usmiali sa okuliare. – Pomôžeme ti, len si nás nasad' na nos.

Zajko si nasadil okuliare a o chvíľu mrkvu našiel. Okuliare ochotne pomohli aj zajkovej susedke veвериčke .

Čo myslíš, ako pomohli okuliare veveričke? Napíš.

Len čo si ich nasadila, našla stratený kľúč od komôrky. Ale sotva povedala: ďakujem, uchmatla jej z nosa okuliare straka. Vyletela s nimi vysoko, vysoko. A z tej výšky zbadali okuliare Andrejka.

- Čože sú to za spôsoby, straka! - urazili sa okuliare.

- Čo ty ani poprosiť nevieš, keď nás potrebuješ?

- Ja nepotrebujem okuliare, ja vidím dobre. Donesiem vás svojim deťom, potešia sa novej hračke.

Okuliare sa nahnevali.

Čo myslíš, prečo sa okuliare nahnevali?

My nie sme na hranie, ale na to, aby sme pomáhali slabým očkám! – a otočili sa sklíčkami k Slnku.

Čo myslíš, čo sa stalo potom?

Slnčné lúče sa na sklíčka zahľadeli, nabrali v nich silu a začali páliť straku na nohy. Straka to nevydržala a vypustila okuliare z pazúrov. Padli rovno k Andrejkovým nohám.

Čo myslíš, čo urobil potom Andrejko?

Ako sa im len potešil. Hneď si ich nasadil na nos. Od tých čias sa mu deti nesmejú.
Prestal škúliť. Dnes už okuliare nepotrebuje. Teraz práve liečia Andrejkovho macíka
a netrpezlivo na ne čaká Nataškina bábika.

1. Napíš, čo všetko ťa napadne, keď počuješ slovo okuliare.

2. Kto vystupoval v príbehu? Napíš tlačnými písmenami.

3. Pod obrázky napíš názvy tých vecí, ktoré zvieratkám pomohli okuliare nájsť.

4. Vyhľadaj v článku vetu, kde sa okuliare nahnevali. Napíš ju.

5. V slovách na sklíčkach okuliarov sa ukrývajú ďalšie slová. Skús ich nájsť a napíš ich.

Samochodná taška

Čo sa stalo, už sa neodstane. Teta Mráziková, suseda Mačkovej babky, sa pošmykla na ulici a vyvrtla si členok.

Mačko to videl na vlastné oči. Celý vyľakaný vybehol po schodoch a už zo dverí volal:

- Babka, babka, teta Mráziková spadla.....

Babka nechala robotu robotou a ponáhľala sa von. Keď zistila, čo sa stalo, zavolala sanitku – tá odviezla tetu do nemocnice.

Keď sa teta Mráziková vrátila domov, opierala si pri chôdzi o palicu. Ťažko sa jej chodilo.

Mačkovi nešlo do hlavy, ako pôjde teta Mráziková na nákup, keď sa jej tak ťažko chodí.

- Ale Mačko, - pohladkala ho babka, - nákup jej predsa prinesieme my dvaja.

Ako sa dohodli, tak aj bolo. Po čase, keď sa tete noha trochu vyliečila, vybrala sa na nákup sama. Pomaličky krivkala do obchodu, pomaličky dokrivkala naspäť, tašku s nákupom si položila na dvore a vrátila sa zatvoriť domovú bránu.

Zbadal to Mačko. Chytrý zbehol na dvor a tašku s nákupom vyniesol na poschodie pred tetine dvere.

Teta Mráziková tašku na dvore už nenašla. Prekvapená krútila hlavou a potom sa plná neistoty pustila hore schodmi.

Veľmi sa prekvapila, keď našla tašku pred dvermi. Na chodbe poskakoval Mačko. Prihovorila sa mu:

- Predstav si Mačko, ja mám samochodnú tašku. Sama vyšla na poschodie.

- Tak je naozaj samochodná, - prisvedčil Mačko.

- Nepomáhal si jej pri chôdzi ty?

- Nie, - zavrtil Mačko hlavou, - iba som jej požičal svoje ruky a nohy.

- No vidíš, predsa je samochodná, - uisťovala ho teta Mráziková a s milým úsmevom dodala, že mu za tie jeho požičané ruky a nohy naozaj veľmi pekne ďakuje.

Názov príbehu je **Samochoďná taška**. Popremýšľaj, čo sa v ňom asi udeje. Svoj nápad si zapíš. Po prečítaní textu si ho porovnáš s tým, čo v texte bolo.

Čítaj príbeh.

Čo sa stalo, už sa neodstane. Teta Mráziková, suseda Matčkovej babky, sa pošmykla na ulici a vyvrtla si členok.

Matko to videl na vlastné oči. Celý vyľakaný vybehol po schodoch a už zo dverí volal:

- Babka, babka, teta Mráziková spadla.....

Babka nechala robotu robotou a ponáhľala sa von. Keď zistila, čo sa stalo zavolala sanitku – tá odviezla tetu do nemocnice.

Prečo tak babka konala?

Keď sa teta Mráziková vrátila domov, opierala si pri chôdzi o palicu. Ťažko sa jej chodilo.

Matkovi nešlo do hlavy, ako pôjde teta Mráziková na nákup, keď sa jej tak ťažko chodí.

- Ale Matko, - pohľadkala ho babka, nákup jej predsa prinesieme my dvaja.

Vieš prečo?

Ako sa dohodli, tak aj bolo. Po čase, keď sa tete noha trochu vyliečila, vybrala sa na nákup sama. Pomaličky krivkala do obchodu, pomaličky dokrivkala naspäť, tašku s nákupom si položila na dvore a vrátila sa zatvoriť domovú bránu.

Zbadal to Matko.

Čo podľa teba urobí teraz Maťko v príbehu?

Chytrý zbehol na dvor a tašku s nákupom vyniesol na poschodie pred tetine dvere.

Teta Mráziková tašku na dvore už nenašla. Prekvapená krútila hlavou a potom sa plná neistoty pustila hore schodmi.

Veľmi sa prekvapila, keď našla tašku pred dvermi. Na chodbe poskakoval Maťko. Prihovorila sa mu:

Ako sa podľa teba prihovorila teta Mráziková Maťkovi?

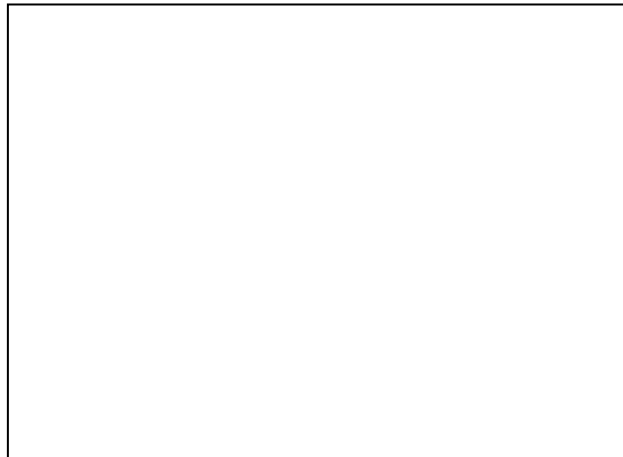
Predstav si Maťko, ja mám samochodnú tašku. Sama vyšla na poschodie.

- Tak je naozaj samochodná, - prisvedčil Maťko.
- Nepomáhal si jej pri chôdzi ty?

Čo myslíš, čo odpovedal Maťko tete?

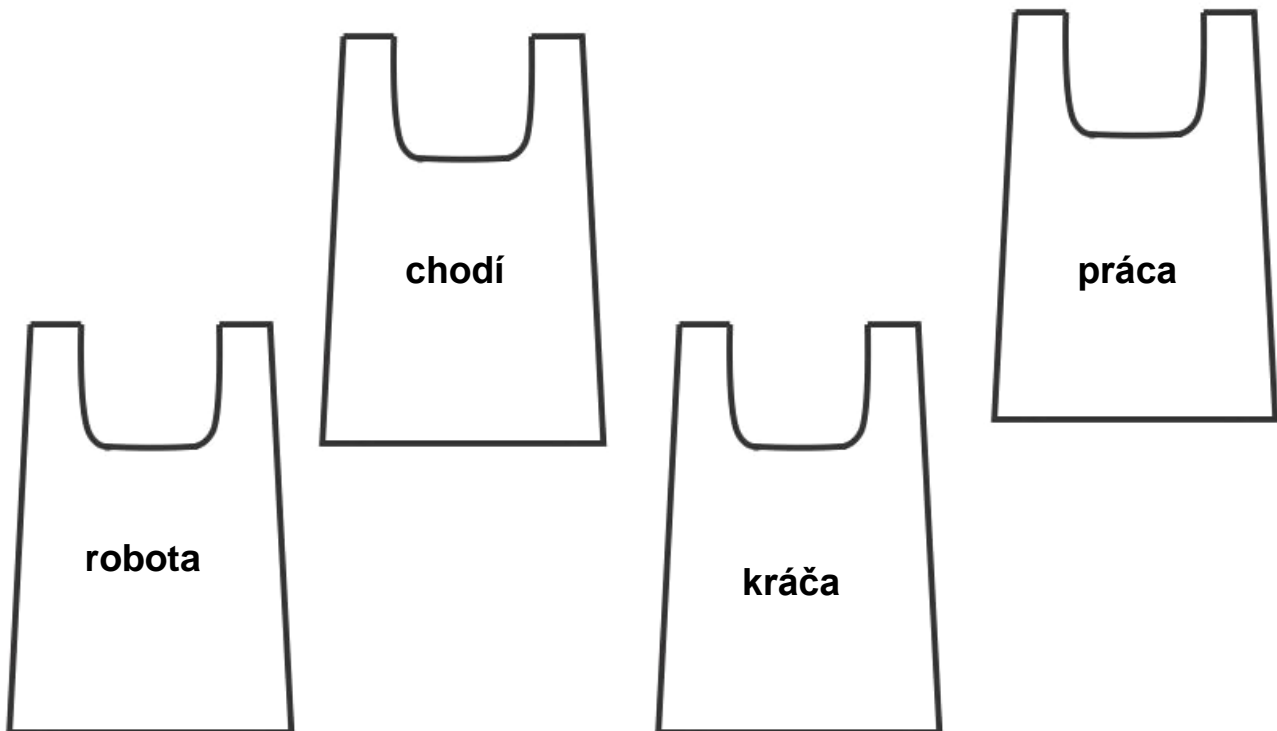
- Nie, - zavrtel Maťko hlavou, - iba som jej požičal svoje ruky a nohy.
- No vidíš, predsa je samochodná,- uistovala ho teta Mráziková a s milým úsmevom dodala, že mu za tie jeho požičané ruky a nohy naozaj veľmi pekne ďakuje.

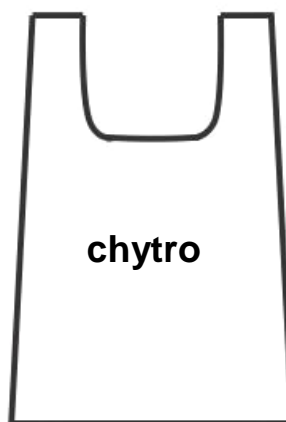
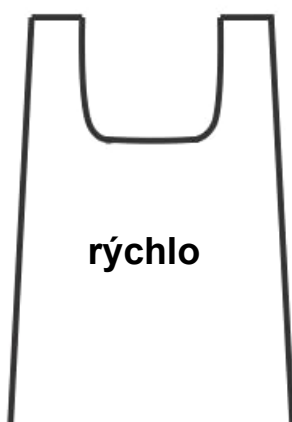
1. Nakresli, ako podľa teba vyzerá samochodná taška.

2. Napíš, ktoré postavy vystupujú v príbehu.

3. Hľadaj tašky, v ktorých sú napísané slová s rovnakým významom. Vyfarbi ich rovnakou farbou.

4. Vyznač v texte mäkké spoluhlásky oranžovou, tvrdé spoluhlásky modrou a obojaké spoluhlásky zelenou farbou.

Ako sa dohodli, tak aj bolo. Po čase, keď sa tete noha trochu vyliečila, vybrala sa na nákup sama. Pomaličky krivkala do obchodu, pomaličky dokrivkala naspäť, tašku s nákupom si položila na dvore a vrátila sa zatvoriť domovú bránu. Zbadal to Maťko. Chytro zbehol na dvor a tašku s nákupom vyniesol na poschodie pred tetine dvere.

5. Napíš, aký bol podľa teba Maťko. Uved' aspoň 3 jeho vlastnosti.

Dana Hlavatá

O lietajúcom papieri

Lukáško vykračoval po ulici a s chuťou hrýzol čokoládu. Papier z nej odhodil na zem, ani sa neobzrel kam spadol. Papier vyletel do vzduchu, len čo sa doň oprel vietor. Šíííík! a už ho nebolo. Vznášal sa nad Lukáškovou hlavou. Lukáško si ho nevšímal. Iba čo sa zahnal rukou. Ako naschvál, práve tou, v ktorej držal čokoládu. Čokoláda spadla do kanála, ale papier lietal ďalej a Lukáška poštekľil za uchem.

- Ideš!

Papier nerozumel.

- Čo dobiedzaš, há?

Papier sa vznášal nad zemou a Lukáška trpezlivo prenasledoval. Skrútil sa do guľky a trafil Lukáška rovno do nosa.

- Čo to stváraš? Prečo za mnou stále lietaš? Papierisko jeden, - hneval sa Lukáško a papier dolapil. Šmaril ho rovno na trávnik medzi rozkvitnuté ruže. Papier sa popichal o ich ostne, ale rýchlo sa vyslobodil a spadol Lukáškovi rovno pod nohy.

- To si zase ty? Prečo sa za mnou stále tmolíš? – dupkal Lukáško nohami a odkopol prenasledovateľa do mláky. Vtom zadul silnejší vietor a papier bol opäť na slobode. A pod' ho, rovno za Lukáškom.

- Júj!- zaúpel Lukáško, keď mu sadol ako motýľ rovno na čelo. Blato z neho mu zašpinilo celú tvár.

- Roztrhám ťa na márne kúsky! Čo si mi to vyviedol? – rozplakal sa Lukáško a trielil domov. A papier? Nelenil. Letel, ako to papiere dokážu, rovno za ním.

-Chod' preč! Daj mi pokoj! Nedobiedzaj! – pišťal Lukáško a rozháňal sa rukami, ako keď vietor kmáše konáre stromov. Ale tvrdohlavý papier zanovito letel za Lukáškom.

- Ech, čo s tebou? – zohol sa napokon Lukáško k papieru a vhodil ho do smetiaka. Aj tak ho mám o chvíľu zase v päťách, pomyslel si nešťastne Lukáško. Ale

tentoraz sa mýlil. Papier len spokojne zašuchotal Lukáškovi na pozdrav a viac von nevyletel.

Názov príbehu je **O lietajúcom papieri**. Popremýšľaj, čo sa v ňom asi udeje. Svoj nápad zapíš. Po prečítaní si ho skontroluješ.

Myslím, že príbeh bude o:

Prečítaj si text.

Lukáško vykračoval po ulici a s chuťou hrýzol čokoládu. Papier z nej odhodil na zem, ani sa neobzrel kam spadol. Papier vyletel do vzduchu, len čo sa doň oprel vietor. Šíííík! a už ho nebolo. Vznášal sa nad Lukáškovou hlavou. Lukáško si ho nevšímal. Iba čo sa zahnal rukou. Ako naschvál, práve tou, v ktorej držal čokoládu.

Čo myslíš, čo sa stalo s čokoládou?

Čokoláda spadla do kanála, ale papier lietal ďalej a Lukáška poštekľil za uchom.

- Ideš!

Papier nerozumel.

- Čo dobiedzaš, há?

Papier sa vznášal nad zemou a Lukáška trpezlivo prenasledoval. Skrútil sa do guľky a trafil Lukáška rovno do nosa.

- Čo to stváraš? Prečo za mnou stále lietaš? Papierisko jeden, - hneval sa Lukáško a papier dolapil. Šmaril ho rovno na trávnik medzi rozkvitnuté ruže. Papier sa popichal o ich ostne, ale rýchlo sa vyslobodil a spadol Lukáškovi rovno pod

Čo myslíš, kde?

nohy.

To si zase ty? Prečo sa za mnou stále tmolíš? – dupkal Lukáško nohami a odkopol prenasledovateľa do mláky. Vtom zadul silnejší vietor a papier bol opäť na slobode. A pod' ho, rovno za Lukáškom.

- Júj!- zaúpel Lukáško, keď mu sadol špinavý papier ako motýľ rovno na čelo. Blato z neho mu zašpinilo celú tvár.

Čo myslíš, čo sa udialo potom?

Roztrhám ťa na márne kúsky! Čo si mi to vyviedol? – rozplakal sa Lukáško a trielil domov. A papier? Nelenil. Letel, ako to papiere dokážu, rovno za ním.

- Chod' preč! Daj mi pokoj! Nedobiedzaj! – pišťal Lukáško a rozháňal sa rukami, ako keď vietor kmáše konáre stromov. Ale tvrdohlavý papier zanovito letel za Lukáškom.

- Ech, čo s tebou? – zohol sa napokon Lukáško k papieru a vhodil ho do smetiaka. Aj tak ho mám o chvíľu zase v päťách, pomyslel si nešťastne Lukáško.

Myslel Lukáško správne? Prečo?

Dočítaj, ako skončil príbeh.

Ale tentoraz sa mýlil. Papier len spokojne zašuchotal Lukáškovi na pozdrav a viac von nevyletel.

Prečo?

1. Vyhl'adaj v článku nasledujúce vety a podčiarkni ich.

Ale tvrdohlavý papier zanovito letel za Lukáškom.

Šmaril ho rovno na trávnik medzi rozkvitnuté ruže.

Papier sa vznášal nad zemou a Lukáška netrpezlivo prenasledoval.

Nedobiedzaj!

2. Nájdi a vyfarbi správne dvojice slov rovnakou farbou.

šmaril

tvrdohlavý

hodil

Sledoval,
obťažoval

Nebud'
dotieravý!

neústupný

Nedobiedzaj!

zanovito

zaťato

prenasledoval

3. Vysvetli vetu.

Aj tak ho mám o chvíľu zase v päťach, pomyslel si Lukáško.

4. Vyfarbi tie vety, ktoré hovoria, čo robil Lukáško v príbehu.

Vykračoval si po ulici.

Smial sa.

Upratoval ulicu.

Odkopol prenasledovateľa.

Okopával ruže.

Čistil trávnik.

Zahodil na zem ohryzok.

Rozháňal sa rukami.

Hrýzol čokoládu.

z ruského originálu preložila

Jolana Stoličná

Z celého srdca

Bola zima. Vrabec mal hlad. Priletel ku psíkovi Šarikovi.

- Šarik, prosím ťa, môžem si vziať z tvojej misky?

Šarik nebol skúpy. Pozrel sa na vrabca a povedal:

- Zajedz si, nech sa ti páči.

Vrabec sa najedol do sýta. Na druhý deň priletel znova. Šarik mal v miske kašu, ale on sa hanbil pýtať si druhý raz.

- Dobrý deň Šarik, - smutno povedal vrabec a sadol si bokom.

Šarik pochopil že vrabec je zasa hladný.

- No len podíď, podíď, - povedal vrabcovi. – Kašu mám na obed.

Podobal vrabec kašu, poďakoval sa a rozmýšľal: Aj ja pohostím Šarika keď budem mať veľa jedla.

Prišla jar. Vrabec našiel červíka a priletel k Šarikovi. Položil červíka na misku a povedal:

- To je pre teba, Šarik, odo mňa. Z celého srdca.

Pozrel Šarik na červíka a odvetil:

- Ďakujem, vrabec. Teraz som však najedený, zjem červíka na večeru.

Keď vrabec odletel, sliepka sa opýtala Šarika:

- Prečo si ho nevyhodil? Veď ty červíkov nejedávaš! - prečo by som ho mal vyhodiť? On ma chcel pohostiť z celého srdca! - vysvetľoval sliepke.

– A to si vážim.

Prečítaj si nadpis príbehu. Popremýšľaj, čo sa v príbehu asi udeje. Svoj nápad si zapíš a po prečítaní si ho skontroluješ. Príbeh sa volá „Z celého srdca“ a z ruského originálu ho preložila Jana Stoličná.

Myslím si, že príbeh bude o _____

Bola zima. Vrabec mal hlad. Priletel ku psíkovi Šarikovi.

- Šarik, prosím ťa, môžem si vziať z tvojej misky?

Šarik nebol skúpy. Pozrel sa na vrabca a povedal:

- Zajedz si, nech sa ti páči.

Vrabec sa najedol do sýta. Na druhý deň priletel znova. Šarik mal v miske kašu, ale on sa hanbil pýtať si druhý raz.

- Dobrý deň Šarik, - smutno povedal vrabec a sadol si bokom.

Šarik pochopil že vrabec je zasa hladný.

Čo asi povedal Šarik vrabcovi?

- No len podíď, podíď, - povedal vrabcovi. – Kašu mám na obed.

Podobal vrabec kašu, poďakoval sa a rozmýšľal: Aj ja pohostím Šarika keď budem mať veľa jedla.

Prišla jar. Vrabec našiel červíka a priletel k Šarikovi. Položil červíka na misku a povedal:

- To je pre teba, Šarik, odo mňa. Z celého srdca.

Pozrel Šarik na červíka a odvetil:

- Ďakujem, vrabec. Teraz som však najedený, zjem červíka na večeru.

Keď vrabec odletel, sliepka sa opýtala Šarika:

-Prečo si ho nevyhodil? Veď ty červíkov nejedávaš!

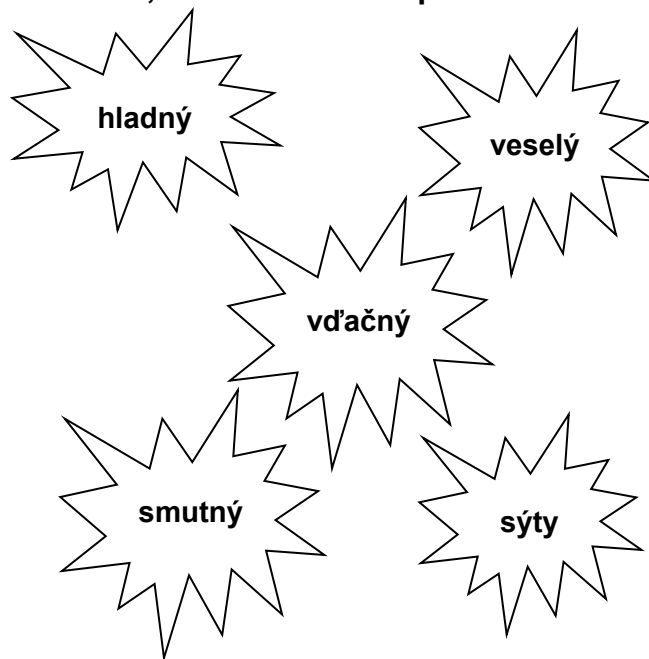
- A prečo by som ho mal vyhodiť?

Čo myslíš, prečo nevyhodil Šarik červíka od vrabca?

- On ma chcel pohostiť z celého srdca – vysvetľoval sliepke.
- A to si vážim.

Nájdí v príbehu vetu, kde odpovedal Šarik vrabcovi, ako je najedený. Vetu prepíš na riadok.

1. Nakresli vrabca. Vyfarbi spomedzi vlastností tie, ktoré sa k nemu podľa teba na základe príbehu hodia.

2. Prečítaj si otázky a napíš odpovede do riadkov.

Kto vystupoval v príbehu? _____

Kedy sa príbeh odohral? _____

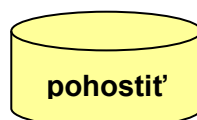
O čo v príbehu išlo? _____

Ako to riešil vrabec? _____

Ako to riešil Šarik? _____

Ako to dopadlo? _____

3. Nájdi a podčiarkni v texte slová napísané v miskách. Pokús sa ich vysvetliť.

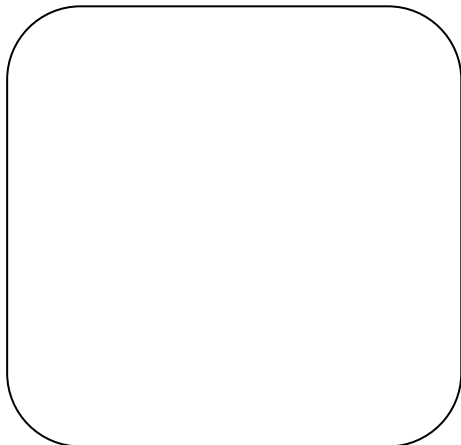

4. Prepíš vety na riadok. Kto ich povedal?

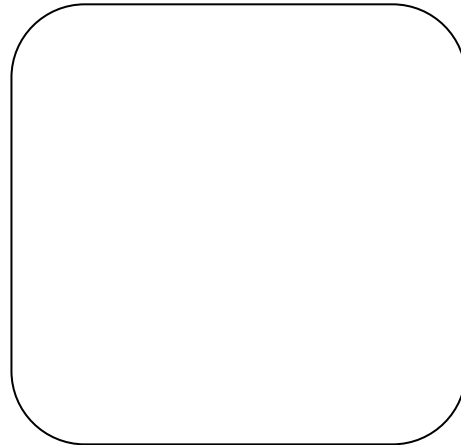
On ma chcel pohostiť z celého srdca! A to si vážim!

5. Nakresli, čím by si ty pohostil Šarika, vrabca, sliepku a kamaráta.

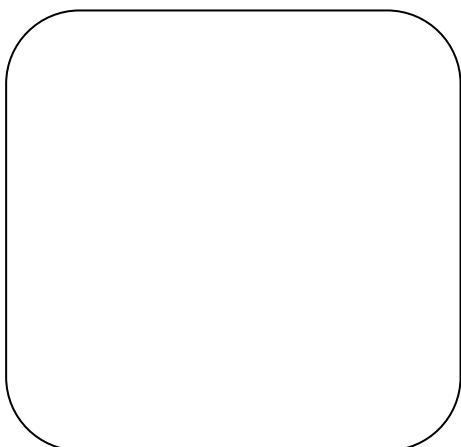
Šarik

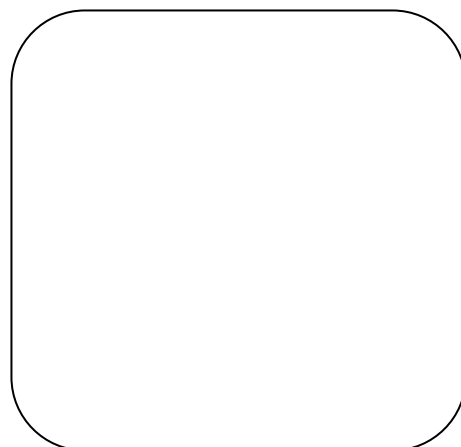
vrabec

sliepka

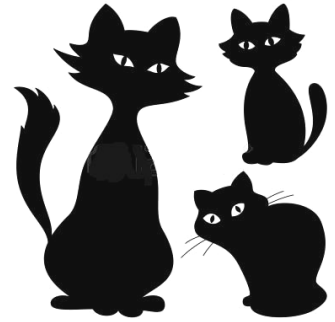

kamarát

Zdena Viciánová

Tri mačky a jeden pes

V chalúpke žila starénka s mačkou. Lenže nie je mačka ako mačka. Táto bola veľmi lenivá. Celé dni a noci sa vyvaľovala na prípecku. Pri tej sa myši nemuseli báť o svoje bundičky.

- Ja si mám špiniť labky takou hávedou? Ešteže čo! Ved' babkina koza dáva dosť mliečka. Vystačí pre mňa i pre starkú. Načo sa mám teda zbytočne unúvať! – rozmýšľala mačka a naďalej využívala starénkinu dobrotu.

Babke bolo ľúto vyhnať mačku na mráz. No myši v chalupe sa množili. Pobehovali po dlážke, po stole, ba vyšli aj na prípecok. Potiahli spiacu mačku za chvostík, ale tá len jedným očkom zaškúlila.

- Čo mňa po vás? –zašomrala si popod nos a otočila sa na druhý bok.

Jedného dňa prišla starká domov s druhou mačkou. Tá bola v prvý deň veľmi usilovná a všetky myši rozohnala. Zdalo sa, že konečne bude v dome od myší pokoj. Lenže druhá mačka sa spriatelila s prvou mačkou.

- Nebuď hlúpa. Azda len nechceš behať celý deň za myšami. Mliečka má babka dosť. Ujde sa nám obom aj bez roboty.

A tak sme v chalupe dve lenivé mačky. Myši znovu povyliezali z dier, tancovali po obluku, po dlážke, po stole, ba vydriapali sa aj na skriňu.

Darmo starénka mačkám dohovárala, tvárili sa že sú veľmi choré. Kašľali, mraučali, ale dolu z prípecka sa nepohli.

- Čo robiť? – dumala babka.- Mačky sú isto choré.

Doniesla teda do chalúčky tretiu mačku. Lenže lenivosť je veľmi chytľavá choroba. Do troch dní ležala už aj tretia mačka na prípecku a tvárila sa, akoby bola aj ona veľmi chorá.

Myši v domčeku vystrájali čoraz viac. Ložili po záclonách, hojdali sa na lampe, dokonca aj v babkinej posteli si poležali.

Pozerá babka smutne na tri choré mačky, ležiace na prípecku, teplé mliečko s cukrom im podáva, ale ony nie a nie vyzdravieť. Iba tučnejú a majú čoraz väčšiu chuť do jedla.

- Chutí im lepšie, ako keď boli zdravé, - pomyslela si starinka.

Tak sa starinka vybrala po štvrtú mačku. Bola by ju možno aj doniesla, ale stretla cestou psíka.

- Čože si taká utrápená, starká? -spýtal sa jej psík.

Starinka vyrozprávala psíkovi smutnú príhodu o troch chorých mačkách.

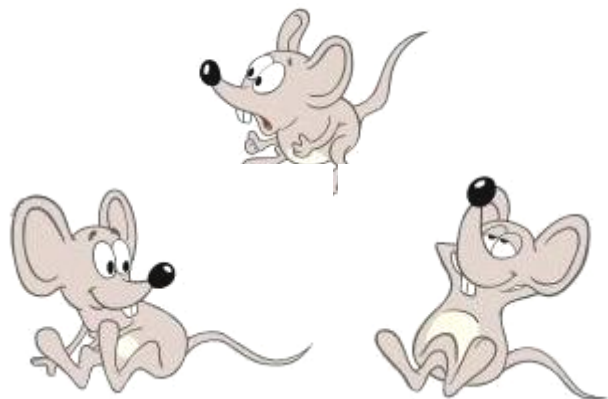
Psík žmurkol a povedal:

- Poznám liek na túto mačaciu nemoc. Zaveď ma k chorým, zaraz ich vyliečim.

Len čo mačky uvideli vo dverách chlpatého havkáča, naježili srst', skočili z prípecka a rozutekali sa po chalúpke.

Myši sa zľakli a rozutekali sa do dier, lebo mačky boli odrazu veľmi usilovné.

Babka postavila psíkovi na dvore peknú búdu, aby dával na mačky pozor a usilovne strážil, aby mačky znova neochoreli.

1. Prečítaj si nadpis príbehu a porozmýšľaj, čo sa v príbehu asi udeje. Svoj nápad si zapíš.

Myslím si, že príbeh bude o _____

1. Prečítaj si otázky a odpovede napíš do riadkov.

Kde sa príbeh odohral?

Aké postavy vystupujú v príbehu?

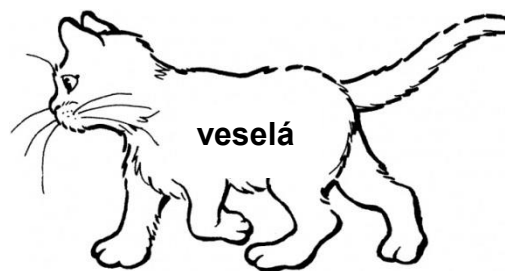
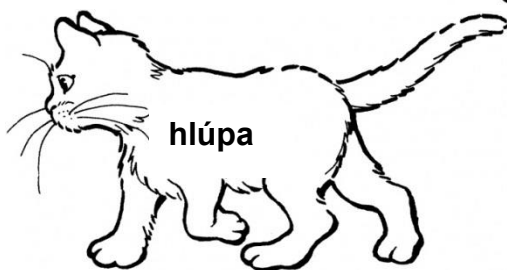
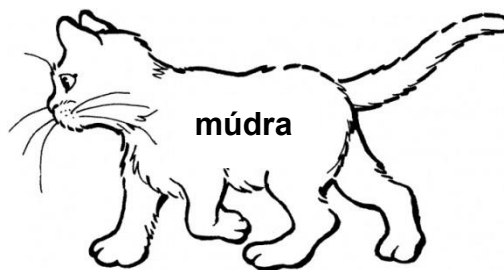
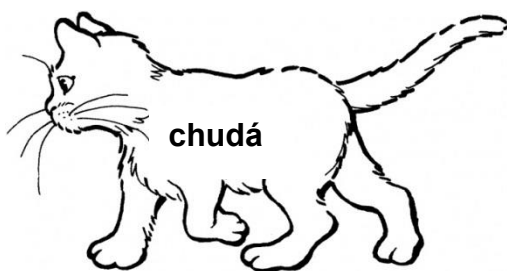
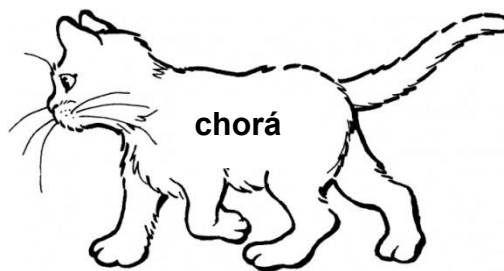
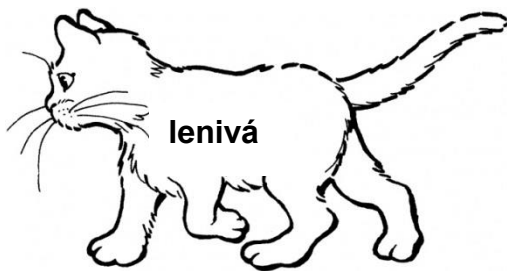
Aké zvieratká vystupujú v príbehu?

Čo sa stalo na začiatku príbehu?

Ako príbeh pokračoval?

Čo sa stalo na konci príbehu?

2. Vyfarbi iba tie mačky, ktoré majú rovnaké vlastnosti ako mačky v príbehu.

3. Čo robili myši v babkinom domčeku? Podčiarkni správne odpovede.

Lozili po záclonách. Potiahli mačku za uši. Tancovali po stole. Krútili sa na peci. Hojdali sa na lampe. Tancovali po dlážke. Vydriapali sa na skriňu. Strážili mačky. Vydriapali sa na stôl. Kašľali. Potiahli mačku za chvostík. Hojdali sa na hojdačke.

4. Z jednej časti príbehu sa stratili mäččene a dážne. Doplň ich a zapíš počet.

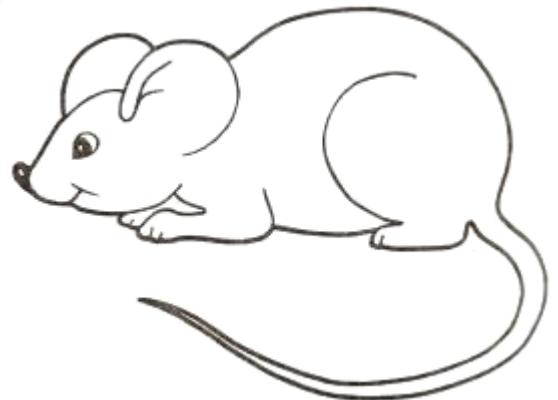
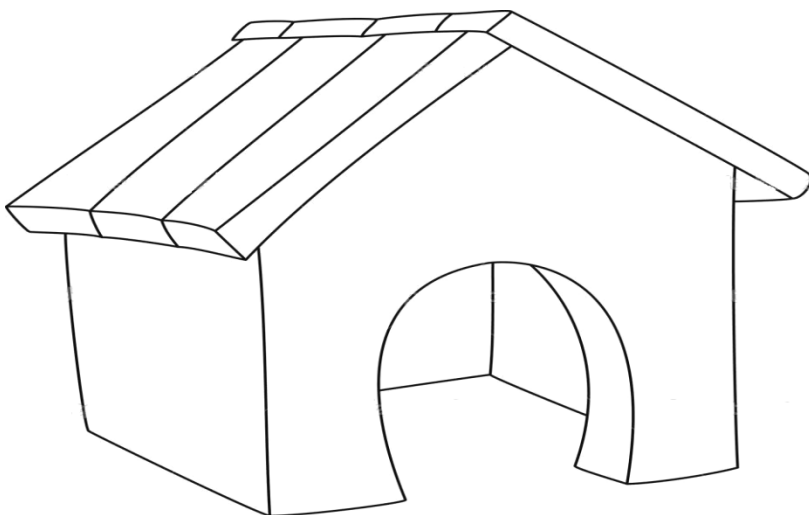
Pozera babka smutne na tri chore macky, leziace na pripecku, teple mliecko s cukrom im podava, ale ony nie a nie vyzdraviet. Iba tucnejú a maju coraz väčšiu chut do jedla.

Stratilo sa dážňov a mäččňňov.

5. V druhej časti príbehu vypadli dôležité slová. Doplň ich.

Babka postavila psíkovi na dvore peknú _____, aby dával na _____ pozor a usilovne _____, aby mačky znova _____.

6. Skús vymyslieť ďalšie 2 názvy príbehu Tri mačky a jeden pes. Svoje názvy napíš do myšky a psej búdy.

7. Vysvetli slovné spojenia: starenka dumala, vyšli na prípeckok, pobehúvali po dlážke, zašomrala si pod nos, chytľavá choroba

Pavol Štefánik

Rozprávka o drakoch a snehuliakoch

Dedko s Peťulom dostali od babky vážnu úlohu: vyčistiť koberec.

- Ešteže máme nato draka, - povedal dedko a priniesol z komôrky vysávač.
- Ale, dedko, veď to nie je drak, ale vysávač, - opravil ho Peťulo.
- A vari nevystrája ako trojhlavý drak? – tvrdí dedko svoje.

A ozaj. Kým sa stačil Peťulo prizrieť, čo ten vysávač stvára, koberec pokrývala biela pena.

- Veď to je sneh! – začudoval sa Peťulo a najradšej by si bol priniesol sánky.
- Veď to je iba suchá pena, - namietal dedko.
- Škoda, - zosmutnel Peťulo.
- Nič si z toho nerob, - upokojoval ho dedko. – Sanica bude vonku. Raz ráno

sa zobudíme a zbadáme dvanásťhlavého draka, ako sype sneh na domy aj ulice...

Aj tak bolo. Jedno ráno sa Peťulo zobudil a celá ulica bola biela.

- Dedko, vstávaj, prišiel dvanásťhlavý drak, čo sype sneh na všetky strany.
- Peťulo, chystaj sánky, ideme von!
- Keď sa Peťulo do sýtosti nasánkoval, pustil sa do stavania snehuliaka.
- A postavíme si takého, aký býva v rozprávkovej knižke, -zaradoval sa

Peťulo.

- Takého alebo ešte krajšieho, - súhlasil dedko.

O chvíľu snehuliak vyzeral tak, ako sa na snehuliaka patrí. Napokon mu dedko nasadil na hlavu baranicu a na nos nastokol svoje okuliare.

- Dedko, - ozval sa vnuk, -podme už domov, lebo ten drak nás isto zasype.
- Nezasype, to je dobrý drak, - podišiel k sánkam, aby na ne vyložil Peťula.

Lenže bez okuliarov namiesto Peťula posadil na sánky snehuliaka a odviezol ho domov. A o chvíľu našiel pri radiátore iba baranicu, okuliare a kaluž vody.

Vtedy sa ozval zvonček. Dedko otvoril dvere a čo vidí? Pred dverami stojí ďalší snehuliak a usmieva sa.

- Ahoj, dedko!
- Ahoj, Peťulo! – potešil sa dedko. – Teraz aspoň vidíš, čo vyvediem, keď nemám okuliare.

1. Prečítaj si názov príbehu a porozmýšľaj, čo sa v príbehu asi udeje. Svoj nápad si zapíš.

Myslím si, že príbeh bude o _____

2. Prečítaj si otázky a odpovede napíš do riadkov.

Kde sa príbeh odohral?

Ktoré postavy v príbehu vystupujú?

Čo sa stalo na začiatku príbehu?

Ako príbeh pokračoval?

Čo bolo ďalej?

Ako sa príbeh skončil?

3. Pokús sa doplniť do textu slová, ktoré sa tam hodia. Potom si svoju prácu skontroluj s pôvodným textom.

A o chvíľu našiel pri radiátore iba baranicu, _____ a kaluž vody.
Vtedy sa ozval _____. _____ otvoril dvere a čo vidí? Pred dverami stojí ďalší _____ a usmieva sa.

4. Napíš na otázky čo najkratšie odpovede.

Na čo sa podobal vysávač? _____
Načo sa podobala biela pena? _____
Kto prišiel a sypal sneh? _____
Čo postavili dedko s Peťulom? _____
Koho posadil dedko na sánky? _____
Koho videl dedko vo dverách? _____

5. Vyhľadaj v článku nasledujúce vety a podčiarkni ich.

Kým sa stačil Peťulo prizrieť, čo ten vysávač stvára, koberec pokrývala biela pena.
Sanica bude vonku.

O chvíľu snehuliak vyzeral tak, ako sa na snehuliaka patrí.

Teraz aspoň vidíš, čo vyvediem, keď nemám okuliare.

6. Vyfarbi správne odpovede.

Dedko s Peťulom dostali za úlohu vyčistiť: koberček koberce koberec

Čo im vysávač pripomínal? mrak frak drak prak

Koľkohlavý drak sype sneh na ulice? dvadsať dvesto dvanásť

Čo mal snehuliak na hlave? čiapku klobúk baranicu

Čo mal snehuliak na nose? vreckovku okuliare dierku

7. V nasledujúcej vete sa pomiešali slová. Vystrihni a nalep ich v správnom poradí.

dedko	Napokon	mu	na hlavu	nastokol	okuliare	a	nasadil	baranicu	na nos	svoje
-------	---------	----	----------	----------	----------	---	---------	----------	--------	-------

Hana Zelinová

Tresk- plesk

Vonku pršalo a my sme sa museli hrať v kuchyni, čo nebolo dobré, lebo v kuchyni sa nemôže hrať futbal, ani kolísať na hojdačke. Išli sme to povedať ockovi do izby, lebo mamička nebola doma. Vladko povedal ockovi pekne:

- Ocko, v kuchyni sa vôbec nedá hrať futbal.
- Ani kolísať sa v kuchyni nedá. Už dva razy som spadla zo stoličky,- povedala som ockovi aj ja pekne.
- V kuchyni sa dá iba variť a piecť. Tak sa teda hrajte na kuchára a cukrárku, - povedal ocko.
- Dobre, povedali sme chytro, aby si to ocko nerozmyslel. A neposlal nás spať.
- Ja sa budem hrať na cukrára, lebo viem, kam mamička schovala čokoládu, - povedala som Vladkovi.

-Ty sa nemôžeš hrať na cukrára, teba bolí zub, keď ješ čokoládu, -povedal Vladko.

- Ty uvar polievku a ja ti ukážem, kde má mamička hrášok.

Chvíľu som rozmýšľala, čo je lepšie- čokoláda či hrášok, a potom som povedala Vladkovi:

- Ukáž, kde má mamička hrášok, lebo keď jem hrášok, tak ma zub nebolí.
- Hrášok je v chladničke na miske,- povedal Vladko. – A kde je schovaná čokoláda?
- V kredenci za hrnčekmi,- povedala som Vladkovi, lebo ma neoklamal.

Hrášok bol naozaj v chladničke a čokoláda v kredenci. Najprv za dvoma hrnčekmi, potom len za jedným. Ten druhý spadol na zem urobil tresk- plesk, a potom to už nebol hrnček.

Vladko sa zľakol, ale ja nie. Povedala som: - Chytro zjedz čokoládu, lebo ak ocko uvidí rozbitý hrnček, tak ti ju za trest vezme.

Vladko sa potešil, že m u tak dobre radím. Zjedol čokoládu raz-dva-tri. Potom mi povedal:

- Pomôžem ti zjesť hrášok, lebo ocko by ti ho za trest vzal za to, že si mi prezradili, kde bola čokoláda. A že som kvôli tebe rozbil hrnček.

Nechcela som mu dať hrášok, lebo ani on mi nedal čokoládu.

- Nedám ti, ocko mi nič neurobí, lebo ja som nerozbila misôčku. Aha! – ukázala som Vladkovi misôčku, ale nie dobre. Misôčka spadla na zem a rozbila sa tresk-plesk.

- Čo to vystrájate?- spýtal sa ocko medzi dverami.

- Hrnček nechcel dať Vladkovi čokoládu, za ktorý ju mamička schovala, - povedala som pekne ockovi.

- A miska nechcela dať Katarínke hrášok, do ktorej ho mamička vylúskala.- povedal Vladko ockovi tiež tak pekne.

- Takže vinu za rozbitý hrnček a misku nesiem ja, - povedal ocko a poškrabal si bradu.

- Áno, áno, áno,- kričali obe deti od radosti, že sa ocko nehnevá, lebo keď sa on poškrabká po brade, vieme, že ani Vladko, ani ja nedostaneme nijaké tresk-plesk.

1. Porozmýšľaj a napíš, o čom podľa teba bude príbeh s názvom Tresk- plesk.

2. Odpovedz na nasledujúce otázky.

Kto vystupuje v príbehu?

Kto je hlavnou postavou – hlavnými postavami príbehu?

Kde sa príbeh odohral?

Ako sa príbeh začal?

Ako príbeh pokračoval?

Ako sa príbeh skončil?

3. Rozhodni, či sú vety pravdivé alebo nepravdivé. Odôvodni.

Vonku svietilo slnko.

P	N
---	---

V kuchyni sa nemôže hrať futbal.

P	N
---	---

V kuchyni sa môže hojdať na hojdačke.

P	N
---	---

Hrášok je v chladničke na miske.

P	N
---	---

Čokoláda je na polici.

P	N
---	---

Hrnček spadol na zem a urobil bum- bác.

P	N
---	---

Ocko sa poškrabkal po brade.

P	N
---	---

4. Napíš krátke odpovede.

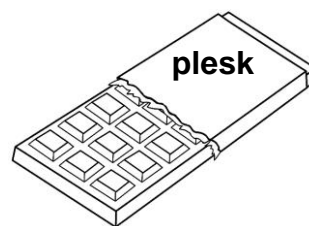
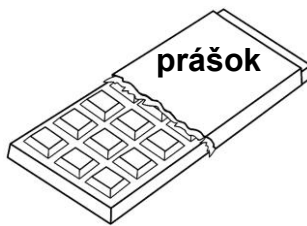
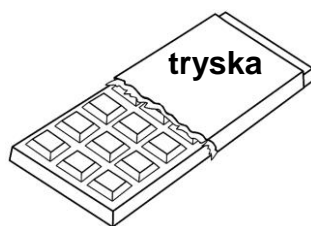
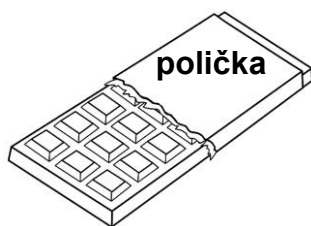
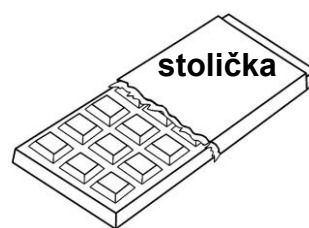
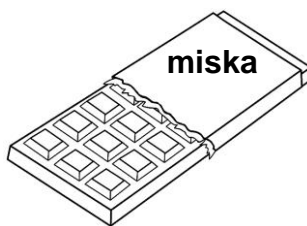
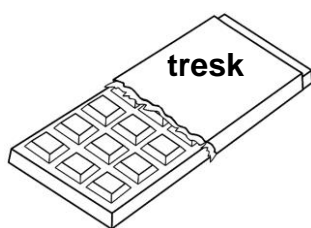
Kto sa hral na kuchára? _____

Kto sa hral na cukrára? _____

Kde bola ukrytá čokoláda? _____

Kde bol ukrytý hrášok? _____

5. Vyfarbi rovnakou farbou dvojice slov, ktoré sa rýmujú.

6. Nasledujúce vety vyhľadaj v texte a doplň chýbajúce slová.

V kuchyni sa dá iba variť a _____.

Nechcela som mu dať _____, lebo ani on mi nedal _____.

Takže vinu za rozbitý _____ a _____ nesiem ja, povedal ocko a poškrabal si bradu.

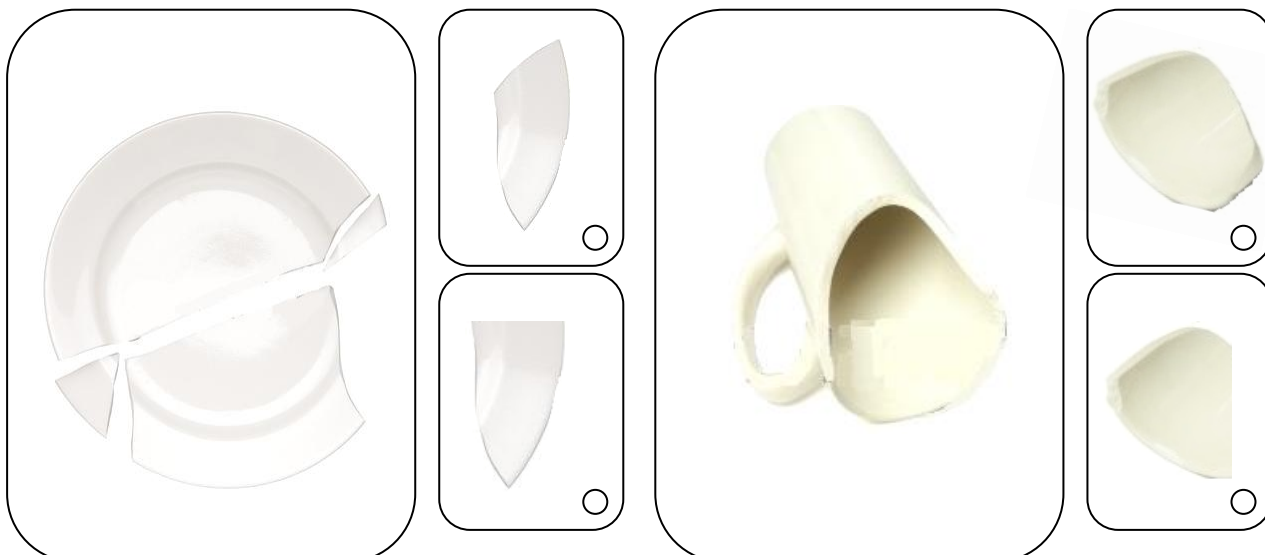
7. Porovnaj dvojice slov a farebne vyznač, čím sa odlišujú.

povedal – nepovedal	bolí – nebolí	kričali – zakričali
zjedol – dojedol	vylúskala – nalúskala	nechcel – nechcela

8. Vyfarbi rovnakou farbou slovo alebo slová, ktoré vysvetľujú význam slova vo farebnom rámečku.

hrnček	pohár	fľaša	hrniec	šálka
kredenc	skriňa	skrinka	kuchynská linka	
cukrár	vyrába cukor	vyrába cukríky	pečie zákusky a torty	

9. Ktorý z črepov podľa teba patrí rozbitému tanieru a hrnčeku? Vyznač.

Mária Ďuríčková

Mama drozdica

- Máme hniezdo, - povedala mamička, keď skončila polievanie skalky. – Plavý drozd si uvil hniezdo na našej jedličke, má v ňom štyri vajíčka.

- Ukáž mi ho, ukáž, - prosil Martinko. – Ach, naozaj!

Hniezdo bolo uvité z trávy, pekne dookrúhla, ale vajíčka sa vidieť nedali. Sedel na nich sivý vtáčik. Pozeral na Martinka vyľakanými očami.

- To je mama drozdica, - vraví mamička. – Nedotkni sa hniezda, ani jedličky, vtáčik by toto miesto potom opustil.

- Prečo si uvil hniezdo tak nízko? – čudoval sa chlapček. Hociktoré dieťa ho dočiahne.

- Možno vedel, že tu bývajú dobré deti, usmiala sa mama. - Pozri, ako sa jedlička hrdo kníše. Je šťastná, že má hniezdo.

Po skalke sa však prechádzali aj mačky. Jedna čisto čierna, druhá pruhovaná. Chodili si po skalky pyšne ako tigrice, aj popod jedličku prešli. A drozdica sedela o dva konáre vyššie a vyvaľovala odhodlané oči. Och, život je veru nebezpečný!

Mačky našťastie hniezdo nezbadali. Možno ho aj zbadali, ale po ihličnatom strome ony liezť nemôžu.

- A vtáčik to vari vie? Kto mu to povedal?

- Matka príroda mu vštépila také poznanie.

Prešlo niekoľko dní.

- Videl som z obloka, videl som! Volal Martinko a utekal k mame. – V hniezde už nie sú vajíčka, ale štyri vtáčatká. Dve a ešte dve, - ukázal na prstoch.

- A sú také malinké!- pokýval malíčkom.

- Len aby si sa nedotkol hniezda, ba ani jedličky, - zopakovala mama. - Drozdica by potom vtáčatá opustila a ony by zahynuli.

- Viem, mamička, už si mi to raz povedala.

Drozdia mať mala teraz veľmi veľa roboty. Podchvíľou vylietala z hniezda a hneď sa zas vracala, dávala mladým do zobáčka. A jedlička mätko knísala voňavými konármi a tie maličké hojdala.

Jedného dňa pozrel Martinko cez oblok a vykrikol: - Mamička, mamička, hniezdo je prázdne! Mačky ich predsa len dostali! – A v rozľútených očiach sa mu ligotali slzy.

Počula to suseda.

- Neplač, Martinko, vtáčikom sa nič nestalo. Mama drozdica ich naučila lietať a ony už opustili hniezdo.

- Ozaj? A kedy ich učila?

- Zrána, keď si ty býval v škole.

Jedlička stojí opustená, ani len nepohne konármi. A hniezdo čupí na nej prázdne a vyzerá celkom zbytočne.

- Nebuď smutná, jedlička,- prihovára sa jej Martinko. - Ani je nie som smutný. Veď drozdica znesie na rok nové vajčka.

1. Prečítaj si názov príbehu, porozmýšľaj a napíš o čom podľa teba bude príbeh.

Myslím si, že príbeh bude o _____

2. Prečítaj si text príbehu po častiach. Skús dať každej časti názov.

- Máme hniezdo, - povedala mamička, keď skončila polievanie skalky. – Plavý drozd si uvil hniezdo na našej jedličke, má v ňom štyri vajíčka.

- Ukáž mi ho, ukáž, - prosil Martinko. – Ach, naozaj!

Hniezdo bolo uvité z trávy, pekne dookrúhla, ale vajíčka sa vidieť nedali. Sedel na nich sivý vtáčik. Pozeral na Martinka vyľakanými očami.

- To je mama drozdica, - vraví mamička. – Nedotkni sa hniezda, ani jedličky, vtáčik by toto miesto potom opustil.

- Prečo si uvil hniezdo tak nízko? – čudoval sa chlapček. Hociktoré dieťa ho dočiahne.

- Možno vedel, že tu bývajú dobré deti, usmiala sa mama. - Pozri, ako sa jedlička hrdo kníše. Je šťastná, že má hniezdo.

1. _____

Po skalke sa však prechádzali aj mačky. Jedna čisto čierna, druhá pruhovaná. Chodili si po skalke pyšne ako tigrice, aj popod jedličku prešli. A drozdica sedela o dva konáre vyššie a vyvaľovala odhodlané oči. Och, život je veru nebezpečný!

Mačky našťastie hniezdo nezbadali. Možno ho aj zbadali, ale po ihličnatom strome ony liezť nemôžu.

- A vtáčik to vari vie? Kto mu to povedal?

- Matka príroda mu vštépila také poznanie.

2. _____

Prešlo niekoľko dní.

- Videl som z obloka, videl som! Volal Martinko a utekal k mame. – V hniezde už nie sú vajíčka, ale štyri vtáčatká. Dve a ešte dve, - ukázal na prstoch.

- A sú také malinké!- pokýval maličkom.

- Len aby si sa nedotkol hniezda, ba ani jedličky, - zopakovala mama. - Drozdica by potom vtáčatá opustila a ony by zahynuli.

- Viem, mamička, už si mi to raz povedala.

Drozdia mať mala teraz veľmi veľa roboty. Podchvíľou vylietala z hniezda a hneď sa zas vracala, dávala mladým do zobáčika. A jedlička mäkko knísala voňavými konármi a tie maličké hojdala.

3. _____

Jedného dňa pozrel Martinko cez oblok a vykrikol: - Mamička, mamička, hniezdo je prázdne! Mačky ich predsa len dostali! – A v rozľútostených očiach sa mu ligotali slzy.

Počula to suseda.

- Neplač, Martinko, vtáčikom sa nič nestalo. Mama drozdica ich naučila lietať a ony už opustili hniezdo.

- Ozaj? A kedy ich učila?

- Zrána, keď si ty býval v škole.

Jedlička stojí opustená, ani len nepohne konármi. A hniezdo čupí na nej prázdne a vyzerá celkom zbytočne.

- Nebuď smutná, jedlička,- prihovára sa jej Martinko. - Ani je nie som smutný. Veď drozdica znesie na rok nové vajíčka.

4. _____

2. Odpovedz na otázky z textu.

Kde si drozdica postavila hniezdo? _____

Koľko vajíčok bolo v hniezde? _____

Aké osoby vystupovali v príbehu? _____

Aké zvieratká vystupovali v príbehu? _____

Čoho sa nesmel Martinko dotknúť? _____

Prečo?

Prečo jedného dňa zostalo hniezdo prázdne?

3. Prečítaj si vety. Nesprávne slovo z dvojice slov prečiarkni.

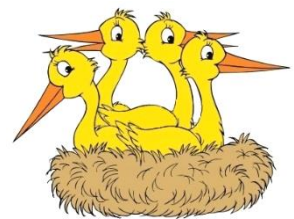
Po **skale / skalke** sa však prechádzali aj mačky.

Sedel na nich **sivý / šedý** vtáčik.

Možno ho aj zbadali, ale po **ihličnom / ihličnatom** strome ony liezť nemôžu.

A drozdica sedela o dva konáre **nižšie / vyššie** a vyvaľovala odhodlané oči.

4. Pozorne si prezri obrázky a vyznač hniezdo, ktoré bolo podľa teba uvité na jedličke.

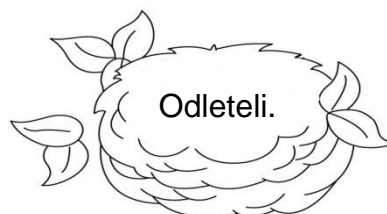

5. Čo znamenajú nasledujúce slovné spojenia? Nájdi a vyfarbi správne odpovede.

Dávala mladým do zobáčka.

Ony už opustili hniezdo.

Jedlička stojí opustená.

Ligotali sa mu slzy.

6. Vymysli a napiš ku každému slovu aspoň 2 slová, ktoré sa s ním rýmujú.

jedlička			
mačka			
vtáčik			
deti			
chlapček			

7. Nájdi v texte nasledujúce vety a podčiarkni ich. Vysvetli, čo znamenajú.

Och, život je veru nebezpečný!

Matka príroda mu vstepila také poznanie.

8. Nájdi v encyklopédii alebo na internete zaujímavosti o drozdovi.

9. Vymysli iný názov pre príbeh.